

PAS OP DE PLAATS

Een dagboek voor 31 dagen

geschreven door
Marleen Ramaker

Jezus roept ons op om tot Hem te komen voor rust en om van Hem te leren. Daarbij wil Hij met ons optrekken.

Dit 'wandelen met Hem' in een stoffige, verworden wereld, levert vaak vuile, vermoeide en geschonden voeten op. Jezus zei vlak voordat Hij naar Zijn Vader terugging, dat - als we werkelijk deel willen uitmaken van Zijn leven - we onze voeten moeten laten wassen door Hem. Elke keer weer opnieuw. We hebben Zijn verzorging nodig, Zijn dagelijkse, concrete betrokkenheid bij ons leven.

'Pas op de plaats' is bedoeld als hulpmiddel om regelmatig een moment van rust, bezinning en heroriëntatie in de dagelijkse wandel met Jezus te zoeken. Een moment van verfrissing en toerusting door stil te worden. Dietrich Bonhoeffer schreef hierover: 'Stilte voor God gaat niet zonder inspanningen en oefening. Ze heeft de dagelijkse moed nodig om zich aan Gods woord te onderwerpen en zich daardoor te laten leiden, ze heeft de dagelijkse frisheid nodig om zich te verheugen in Gods liefde.'

Tekst: Marleen Ramaker
© 2006
St. Bijbel, Media & Samenleving

Dag 1

Luisteren naar God

'En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht,' (Genesis 1:3).

'Door het geloof zien wij in dat de wereld tot stand gebracht is door het Woord van God, en wel zo dat de dingen die men ziet, niet ontstaan zijn uit wat zichtbaar is,' (Hebreeën 11:3).

God sprak en het was er...

We leren God in deze verzen kennen als een sprekende en scheppende God. Een God die met gezag spreekt en Zijn Woord tot uitvoering brengt.

Deze verzen bepalen ons erbij dat we voor nieuw leven en doorbrekend handelen, van Gods spreken afhankelijk zijn. En dat we met geopende harten moeten willen luisteren naar Zijn spreken. Dat we voor Hem de tijd nemen en stil worden.

Elke keer opnieuw moeten we erbij bepaald worden dat God de centrale plaats in ons leven wil hebben, omdat Hij alleen orde kan geven en kan herscheppen.

Wanneer we denken aan de vleeswording van het Woord van God, Jezus Christus, dan weten we dat God in Zijn liefde en leiding te vertrouwen is. God heeft in liefde gesproken en wil tot ons blijven spreken. Maar hebben we leren luisteren en kunnen we stil worden? Wanneer Maria hoort dat ze de moeder van Jezus mag zijn, begrijpt ze er niets van.

'Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man? En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduw. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden. En zie, uw nicht Elizabet is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd werd. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Maria zei: Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord...,' (Lukas 1:34-38).

Gebed

Help mij om regelmatig stil te worden voor U en open te staan voor dat wat U mij wil duidelijk maken. Of om tot rust te komen zodat ik naar vragen en situaties leer kijken vanuit Uw gezichtspunt.

Dag 2

Van eigenwijsheid tot navolging

'Voor hem doet de deurwachter open en de schapen horen zijn stem, en hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten,' (Johannes 10:3).

'Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; en Ik geef Mijn leven voor de schapen,' (Johannes 10:14-15).

Als de beloofde goede herder roept Jezus ons namens Zijn hemelse Vader tot Zich. Allereerst als Verlosser. Hij maakte verzoening van onze schuld mogelijk. Hij zette Zijn leven in voor ons, ongeacht onze eigenwijsheid en dwaasheid als 'schapen' die geneigd zijn allemaal hun eigen weg te gaan. In Jesaja 53 staat: *'Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg.'*

Jezus stelt daarbij dat Hij ons bij name roept, heel persoonlijk en dat deze afstemming op Hem het mogelijk maakt dat we Zijn stem leren verstaan. Dat we onder invloed van allerlei andere geluiden en invloeden, Zijn stem leren herkennen zodat we niet verdwaald raken.

Jezus vergelijkt Zijn verbondenheid met ons met de eenheid die Hij met Zijn Vader heeft. De Vader die Hij volkomen liefheeft en is toegewijd. Tijdens Zijn leven op aarde deed Hij niets zonder de Vader. In Johannes 5:19 zegt Hij bijvoorbeeld: *'De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.'*

In navolging van Jezus mogen wij luisteren naar de Stem die ons wil leiden, troosten en corrigeren door Zijn Woord en Geest.

Jezus wil dat we door Hem *'behouden worden'* en *'ingaan en uitgaan en weide vinden'* (Johannes 10:9). Dat we zicht krijgen op zinvol leven. Het 'ingaan en uitgaan' geeft wel aan dat er sprake moet zijn van een regelmatig schuilen bij Hem. Vanuit de dagelijkse ontmoeting met Hem mogen we gesterkt weer 'uitgaan' en uitdelen wat we van Hem ontvangen hebben.

Gebed

Dank U dat U, Uw Zoon als een 'lam' hebt willen geven, zodat Hij onze Herder kon worden. Door de gave van Zijn leven, kunnen we U nu onze Vader noemen. Help ons Zijn stem steeds beter te leren verstaan.

Dag 3

Jezus: het volmaakte beeld van God

'Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon,' (Hebreeën 1:1).

God openbaarde Zichzelf in het Oude Testament door middel van de wet en de profeten. In dit spreken gaf Hij richtlijnen voor persoonlijk en gemeenschappelijk leven aan en riep Hij op tot het liefhebben van Hem en elkaar. Maar ook sprak God via de profeten over de beloofde Verlosser, Degene die in staat zou zijn de schuld tussen een heilig God en een afgeweken mensheid te verzoenen, omdat Hij de volmaakte beelddrager van God zou zijn. In Hebreeën 1:3 lezen we: *'Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.'*

En wanneer we Jezus' woorden in het Nieuwe Testament bestuderen valt ons op dat Hij voortdurend wijst naar Zijn Vader, om duidelijk te maken dat Hij namens Zijn Vader tot ons is gekomen. Als Middelaar wil Hij leiden naar een herstelde relatie. Hij maakte verzoening en reiniging mogelijk.

Jezus roept op tot navolging. Zijn woord is daarbij krachtig. Hij wil dat ook in ons leven zichtbaar maken. Hij is de levende en machtige, de verheerlijkte, die ons door het werk van Zijn Geest nabij is.

Gebed

Heer, ik wil U navolgen. Help mij Uw stem steeds beter te leren verstaan en maak mij bereid te handelen op Uw aanwijzingen.

Dag 4

Jezus: vol van genade en waarheid

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God,' (Johannes 1:1).

'In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen,' (Johannes 1:4).

'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid,' (Johannes 1:14).

Jezus toonde dat Zijn liefde onbegrensd was en is. Hij gaf Zijn leven omdat Hij vol van genade is. Hij maakte vergeving mogelijk waar wij in alle opzichten aan Gods normen niet konden voldoen. Genade is niet te verdienen, het kan slechts ontvangen worden door 'een arme van geest'. Iemand die van zichzelf en eigen mogelijke verdienste afziet en zich onvoorwaardelijk aan deze genade toevertrouwd.

Maar Jezus is ook vol van waarheid. Hij kwam om de wet te vervullen. Gods normen werden niet overboord gezet maar Jezus wil het door Zijn Geest mogelijk maken dat wij tot beeldragers van God gemaakt worden door Zijn leven in en door ons. Hij, 'de afdruk van Gods wezen' wil ons laten zien wie God is en hoe we aan onze bestemming kunnen gaan beantwoorden: leven in verbondenheid met onze hemelse Vader waarbij we van binnen uit willen worden omgevormd tot beeldrager van Hem. Hij wil 'de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwen,' (2 Korinthe 4:16).

Vanuit liefdevolle acceptatie - mogelijk geworden door de genade - kunnen we openstaan voor Gods corrigerende en helende waarheid, waarheid die ons innerlijk meer vrij wil maken en ons tot ontplooiing wil brengen. Bij dit ontzag voor Gods waarheid en heiligheid hoeft er geen sprake te zijn van angst, want liefde drijft de vrees uit.

Gebed

Dank U voor uw genade. Help mij om op een barmhartige manier met mensen om te gaan maar ook oprecht en eerlijk.

Dag 5

Jezus: de Gezalfde

'De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis,' (Jesaja 61:1).

'En Hij Die ons met u bevestigt in Christus en ons gezalfd heeft, is God, Die ons ook verzegeld heeft en het onderpand van de Geest in onze harten gegeven heeft,' (2 Korinthe 1:21-22).

Van Jezus wordt gezegd dat Gods Geest op Hem is omdat de Here God Hem gezalfd heeft. Hij heeft Hem gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, aan mensen die het niet meer van zichzelf verwachten, maar voor redding, bevrijding en vernieuwing tot Hem komen. Jezus is de Gezalfde, de door God aangewezen. Hij is de deur, de weg, de aangewezen Middelaar, de toegang tot de Vader. Paulus schreef in 1 Timotheüs 2:4-6 dat God: *'...wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen. Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen...'*

Jezus kwam in opdracht van de Vader. Hij draagt degenen die zich aan Hem hebben toevertrouwd op om nu ook in opdracht van de Vader beschikbaar te zijn en open te staan voor de 'zalving' van Gods Geest, voor de toerusting en bekrachtiging van de Geest die we ontvingen als eerste gave. Jezus wordt in Handelingen 4:27 de knecht van God genoemd die tegelijkertijd gezalfd was en dus autoriteit had ontvangen. Volgens Handelingen 10:38 had God Hem met de Heilige Geest en met kracht gezalfd. Ook wij hebben de kracht en vrucht van Gods Geest nodig, wil ons leven door God gebruikt kunnen worden. God wil dat we ons daar in geloof voor openstellen en handelen vanuit de belofte dat Zijn Geest als onderpand gegeven is. Als een bewijs en teken dat we bij God horen en dat we eens voor eeuwig met Hem verenigd zullen zijn.

Jezus was bereid de wil van de Vader te volbrengen omdat Hij het hart van de Vader kende en vertrouwde. Hij was in opdracht van God beschikbaar voor mensen die met God verzoend moesten worden en die opgeroepen moesten worden tot bekering, tot omkering, tot nieuw leven. Ook ons wil God zalven met Zijn Geest zodat we toegerust zijn en beschikbaar voor de mensen die we op onze weg tegenkomen en die God op het oog heeft.

Gebed

Here God, maak mij alert op de mensen die ik vandaag zal ontmoeten. Geef dat ik op een waardige manier U zal vertegenwoordigen, ook in de kleine dingen van elke dag. Dank U voor de belofte van Uw Geest die mijn wil leiden en kracht geven.

Dag 6

Jezus: Profeet

'Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon,' (Hebreeën 1:1).

'...Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben...,' (Johannes 14:23).

God handelde in het Oude Testament via gezalfden. Via profeten die in Naam van God Zijn woorden doorgaven, via koningen die Gods koningschap moesten weerspiegelen, en via priesters die bij de offerdienst betrokken waren en bemiddelend optraden tussen God en mensen. Mensen die een grote verantwoordelijkheid aanvaardden omdat de zalving verwees naar een goddelijke roeping. Hun diensten en gaven moesten tot Zijn eer worden ingezet.

Een profeet gaf de woorden van God door en sprak in opdracht van God. God stelde hoge eisen aan een profeet: deze mocht de boodschap niet aanpassen, camoufleren of veranderen. God waarschuwde voor 'valse' profeten en bediende Zich van mensen die Hem volkomen waren toegewijd.

Waarom was dat zo belangrijk? Een profeet sprak namens de Heilige, degene die niet liegen kan en volkomen waarheid is. Gods woorden waren woorden van wijsheid en openbaring. Woorden die licht moesten geven en onrecht en verblinding aan de kaak moesten stellen. Woorden die als water op dorstig land en als licht in de duisternis hoop en nieuw leven zouden bewerken.

Jezus is zowel Koning, Priester en Profeet. Als Profeet wil Hij Gods Woord in ons hart en leven brengen. Als 'levend Woord' wil Hij het in ons gaan uitwerken, door de werking van Zijn Geest. Aanvaarden we Jezus als Profeet en mag Hij ons tot de orde roepen - troosten - inzicht geven - licht en nieuw leven geven? Hij spreekt tot ons hart en tot ons verstand. De Bijbel spreekt erover dat we God mogen leren kennen en dat daarom Zijn Woord belangrijk is. Ook om te overdenken en te gehoorzamen. Hem liefhebben met hart en ziel omvat ook een denken dat Hem actief wil zoeken en gehoorzamen. Jezus vatte het zo samen:

'En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht...,' (Markus 12:30).

Gebed

Dank U voor de komst van Uw Zoon en voor het Woord dat Hij namens U heeft doorgegeven en voorgeleefd. Uit liefde wil ik hiermee rekening houden, wilt U mij helpen de betekenis van Jezus' Woord steeds beter te begrijpen en toe te passen in mijn levensstijl.

Dag 7

Jezus: Priester

'Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen,' (Hebreeën 2:18).

Jezus wordt onze Hogepriester genoemd. Hij maakte verzoening mogelijk door Zelf het offer te willen zijn. In Hebreeën 9:12 staat: *'Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed voor eens en altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht.'* En even verder staat in vers 26 dat Hij met Zijn offer de zonde heeft weggedaan.

Deze verzoening vraagt echter om erkenning en aanvaarding en Paulus roept in 2 Korinthe 5:20 dan ook met klem de mensen op om zich te laten verzoenen...

Jezus maakte niet alleen verzoening mogelijk, als Priester komt Hij ons in ons mens-zijn ook tegemoet. Hij werd Zelf mens en kan ons daarom in onze zwakte begrijpen. Hij kwam niet om te veroordelen maar om te helpen, op te richten en te herstellen.

Jezus was mens, maar ook God, daarom kan Hij ons oprichten en begrijpen. Hij identificeerde Zich met ons, maar heeft tegelijkertijd de bestemming voor ogen gehouden die de Vader met ons heeft: een verzoende relatie en een nieuw leven waardoor we weer gaan beantwoorden aan Gods bedoeling.

Jezus' priesterschap betekent dat Hij ons door Zijn Geest van binnenuit wil veranderen door ons niet af te wijzen maar met ons op weg te zijn met Gods liefde en waarheid als bakens die de weg zichtbaar maken.

Tenslotte nog een gedachte: als Priester leeft Jezus ook nu met ons mee. Hij bidt voor ons en bereidt ons een plaats in de eeuwigheid met Hem. Hij wil het werk dat Hij in ons begonnen is tot een goed einde brengen. Ook in onze opdracht voor anderen. Petrus schrijft in 1 Petrus 2:9 dat we 'een koninklijk priesterschap' zijn. Ook via ons leven wil God mensen om ons heen zicht geven op de betekenis van Jezus en Zijn Evangelie.

Gebed

Dank U dat U door de gave van Uw Zoon onder ons hebt willen leven. Dat U weet wat allemaal bij onze geschonden wereld hoort en toch de mogelijkheid hebt gegeven voor herstel en vernieuwing. Maak mij tot een drager van Uw hoop en liefde.

Dag 8

Jezus: Koning

'Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,' (1 Petrus 2:9).

Wij lezen in bovenstaand vers dat we een koninklijk priesterschap worden genoemd, burgers van Gods rijk, de Koning. In Naam van God wil Jezus daarom onze Koning zijn. Hij verlangt ernaar dat we Hem volledig vertrouwen en Hem toegang verlenen tot elk terrein van ons leven: ons verleden, ons heden en onze toekomst. Ons karakter, onze gevoelens en gedachten, onze verlangens, verwachtingen en onze teleurstellingen. Onze vragen, ons verdriet en onze hoop.

Als Koning wil Hij de richting van ons leven bepalen en Zijn macht tonen. Als Koning wil Jezus ons omvormen tot zachtmoedige en moedige mensen, tot bewogen en oprechte mensen, mensen die Zijn liefde en waarheid als een verbond in hun leven willen ontvangen en bewaren, ongeacht de consequenties.

Moeten we dan bang zijn dat Hij voorbij gaat aan onze identiteit, aan het eigene en persoonlijke van ons leven? Jezus roept ons bij name en wil op een persoonlijke manier onze Koning zijn. Hij gaat niet voorbij aan het eigene in ons omdat Hij weet dat Zijn hemelse Vader ons uniek gemaakt heeft. Hij zal alleen maar willen bewerken dat we als mens uit de verf komen en tegelijkertijd een gerichtheid leren op God en de medemens. Dat we Hem leren liefhebben boven alles en de naaste als onszelf.

Van Hem leren... het is een proces waarbij openheid een belangrijke rol speelt. Staan we open voor inzicht en ontdekking en zijn we bereid hierop te handelen?

David bidt in Psalm 139:23-24: *'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.'* Deze openheid is niet passief of schrijft God eigen wensen voor, maar deze openheid is ootmoedig en bereid om Gods wil te ontdekken en te volgen. Deze openheid heeft te maken met vertrouwen in de liefde, kracht en eeuwige nabijheid van Koning Jezus. Hij wil ons leven tot bestemming laten komen.

Gebed

Dank U dat ik U als Koning mag erkennen en weet dat U het beste met mij voorheeft.

Geef dat ik in de praktijk van het dagelijkse leven U de heerschappij geef in alle aspecten van mijn leven, omdat ik U vertrouw en liefheb. Houd mij dicht bij U.

Dag 9

Terugzien en gedenken

'Daarna zei Mozes tegen het volk: Gedenk deze dag, waarop u uit Egypte, uit het slavenhuis, vertrokken bent, want de HEERE heeft u met sterke hand van hier uitgeleid...,' (Exodus 13:3).

'Ook moet u heel de weg in gedachten houden waarop de HEERE, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn geleid heeft, opdat Hij u zou verootmoedigen, en u op de proef zou stellen om te weten wat er in uw hart was...,' (Deuteronomium 8:2). Waarna de Here God verwijst naar moeite (zoals honger) maar ook Zijn voorzieningen (het manna) zodat ze leerden dat God dienen niet een 'probleemloos leven' ten doel heeft maar een vertrouwensrelatie, een relatie van liefde en toewijding, in het besef dat God er in alles bij is en dat Hem niets uit de hand loopt. Hij zorgde voor bescherming, ook in praktische opzicht. (vers 3).

'De kleren die u droeg zijn niet versleten en uw voet raakte niet opgezwollen in deze veertig jaar,' (vers 4).

Waarom kunnen we zo gauw weer de weg kwijt raken? Is het niet omdat we God en Zijn nabijheid en kracht uit het oog verliezen, dat we gaan twijfelen aan Zijn zorg omdat omstandigheden en verwarring daarover ons denken en gevoel overheersen?

Juist daarom roept de Bijbel op tot gedenken! Het terugdenken, overdenken en vasthouden van Gods trouw en handelen in het verleden, ook in het zenden van Zijn Zoon. God verlangt er naar dat we in dankbaarheid de tekenen van Zijn nabijheid en kracht gedenken en niet ondankbaar het 'vergeten' en terugvallen op eigen inspanningen, zorgen, twijfels en verwarring. Dietrich Bonhoeffer - die zelf veel leed meemaakte - schreef in: 'Een woord voor elke dag', (Ten Have, Baarn): 'Ondankbaarheid begint met het vergeten. Vergeten leidt tot onverschilligheid, onverschilligheid leidt tot ontevredenheid, ontevredenheid tot vertwijfeling, vertwijfeling tot de vloek.' De vloek is het tegenovergestelde van de zegen. God wil ons zegenen en roept daarom op tot gedenken en dankbaarheid.

Wanneer Israël door de Jordaan wordt geleid, pakt per stam één persoon een steen op als gedenkteken voor komende generaties. *'...Daarom zullen deze stenen voor de Israëlieten tot een gedenkteken zijn tot in eeuwigheid,'* (Jozua 4:7).

David spreekt in zijn psalmen ook over gedenken: Hij denkt over God na wanneer hij wakker ligt (63:7), en over Zijn daden. *'Ik zal de daden van de HEERE gedenken, ja, ik zal denken aan Uw wonderen van oudsher,'* (Psalm 77:12).

Maar ook het Nieuwe Testament roept op tot gedenken, zoals het leven, sterven en de opstanding van Jezus en Zijn boodschap en beloften. Een voorbeeld:

'Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie,' (2 Timotheüs 2:8).

Gedenken heeft ook met gebed te maken, God bekend maken met moeite, vragen, situaties en nood. In Klaagliederen vinden we hiervan een voorbeeld. De moeilijke situatie van Israël wordt aan God voorgelegd. Zo lezen we in hoofdstuk 5:1: *'Denk, HEERE, aan wat er met ons gebeurd is, aanschouw en zie onze smaad!'* We mogen alles wat ons bezig houdt Hem noemen. Ook onze vragen.

Gebed

Dank U liefdevolle en alwetende God en Vader, dat U vertrouwd bent met mijn leven.

Dat ik mag bouwen op Uw nabijheid en leiding, dwars door vragen en onzekerheden heen.

Dag 10

Vooruitzien

'Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig,' (2 Korinthe 12:9-10).

Waarom kunnen we vooruit zien? In Hebrëen 4:16 lezen we dat we: 'met vrijmoedigheid' mogen 'naderen tot de troon van de genade.' Omdat God barmhartig is en genade wil geven, juist wanneer er sprake is van moeite. Wij kunnen vooruitzien zien omdat Jezus dit mogelijk maakte en we door Hem in gebed Gods troon mogen zoeken, Gods barmhartigheid, liefde, goedheid, kracht en genade, Zijn hulp en nabijheid.

Vooruitzien heeft met vertrouwen te maken in een God die van ons leven op de hoogte is en onze toekomst in handen heeft, God belooft dat Zijn kracht genoeg voor ons is, en juist in onze zwakheid openbaar kan worden.

Vooruitzien heeft te maken met een vast fundament (Christus) en met vertrouwen dat Gods werkelijkheid machtiger is dat die van ons. Paulus brengt in Kolossenzen 3:1-4 verleden, heden en toekomst samen waardoor we kunnen vooruitzien in vertrouwen. *'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.'*

Ons leven is 'verborgen met Christus in God' en niemand kan ons scheiden van Zijn liefde en eeuwig doel.

Gebed

Vader in de hemel, ik wil U danken voor de belofte dat U juist in moeite en kwetsbare situaties mij Uw vrede en kracht wilt beloven. Geef dat ik mij dit ook vandaag bewust zal zijn en blijven.

Dag 11

Wijsheid: méér dan kennis

'...De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde bouwt op,' (1 Korinthe 8:1).

In onze tijd is er sprake van veel inzicht in de psyche van de mens. In achtergronden van zijn gedrag, in uitingen van sterke en zwakke eigenschappen, de invloed van genetisch materiaal maar ook de invloed van opvoeding. Het bepaalt in grote mate ons gedrag en intermenselijke relaties.

Maar hoe gaan we met dit inzicht om, met die verworven kennis? Maakt het ons 'opgeblazen', trots, waarbij we menen het recht te hebben anderen te analyseren, te beoordelen en te veroordelen? Voelen we ons beter en 'wegen' en evalueren we mensen op hun waarde en betekenis? Op hun kwaliteiten? Op hun sociaal gedrag?

'De liefde bouwt op...' Inzicht kunnen we alleen op een goede manier benutten als liefde de drijfveer is. Dan wordt kennis een middel voor meer begrip en een aansporing om op een wijze, liefdevolle manier naar anderen bruggen te slaan, te communiceren, te stimuleren, te bemoedigen of te corrigeren.

Kiezen voor wijsheid is belangrijker dan slechts kiezen voor meer kennis. Wijsheid is geïntegreerde kennis, gelouterd door liefde en gericht op het dienen van de ander. Wijsheid zoekt het beste voor de ander. Daarom leert de Bijbel dat echte wijsheid bij God begint.

Ter overdenking een citaat van Dietrich Bonhoeffer: 'Wijsheid is iets anders dan kennis en verstand en levenservaring. Wijsheid is het geschenk om de wil van God in de concrete taken van het leven te kunnen erkennen.'

Willen we wijs worden? Laten we dan Gods hart en wil blijven zoeken en vanuit dat inzicht handelen.

Gebed

Here God, U bent de bron van waarheid en wijsheid, help mij te groeien in wijsheid en inzicht waardoor mensen opgebouwd en gesteund worden.

Dag 12

Hoe herkennen we Gods stem?

'Voor hem doet de deurwachter open en de schapen horen zijn stem, en hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten,' (Johannes 10:3).

Wanneer we verlangen naar wijsheid en dus naar de verborgen omgang met God, hoe kunnen we dan Gods stem herkennen?

Allereerst is het belangrijk te erkennen dat God ons vaak roept maar dat we er geen gehoor aan geven. Een eerste voorwaarde is dan ook dat we onderkennen dat we vaak doof zijn en hardhorend. Dat we geneigd zijn onze eigen weg te gaan, doof voor Gods aanwijzingen. Die dwarse, koppige neiging zit in ons menselijk hart en vraagt om een verandering van binnenuit.

Ook Jezus - die namens de Vader tot ons sprak - spreekt over oren die weer horend moeten worden. Daarom roept Hij allereerst op tot bekering, tot inkeer, tot een bereidheid om te luisteren, om afgestemd te willen worden op de Vader.

In Johannes 10 noemt Hij Zich een goede herder die Zijn schapen roept, schapen die Zijn stem zijn gaan herkennen als een goede en betrouwbare stem.

- We leren hieruit dat we allereerst moeten leren luisteren in het besef dat we niet veroordeeld worden maar dat Jezus als de goede Herder Zijn leven heeft gegeven om ons het leven te kunnen geven. Dit besef geeft dat we onbevreesd en onbevangen leren luisteren.
- Door het geleidelijk aan herkennen van de stem van de Herder - en de ervaring van Zijn zorg en nabijheid - groeit er vertrouwen waardoor we ons als schapen willen laten leiden en bereid zijn om Hem te volgen.
- Door niet weg te wandelen en ongehoorzaam te zijn aan Zijn stem, gaan we ontdekken dat Hij ons wil leiden naar goede grasgrond, naar datgene wat ons leven zinvol maakt. Jezus belooft als goede Herder een eeuwige bestemming, waarbij niemand ons uit Zijn handen kan roven. Hij staat daarvoor garant (Johannes 10:27-30).

Gebed

Hemelde Vader, het is mijn verlangen dat mijn vertrouwen in U zal groeien. Ik ben mij bewust dat ik dan ook naar U moet willen luisteren en opensta voor Uw gedachten en leiding. Dank U voor Uw geduld.

Dag 13

Vrees voor mensen spant een strik

'Zoals een vervuilde bron en een verdorven fontein, zo is een rechtvaardige die voor de ogen van een goddeloze wankelt,' (Spreuken 25:26).

'Mensenvrees legt iemand een valstrik, maar wie op de HEERE vertrouwt, wordt in een veilige vesting gezet,' (Spreuken 29:25).

Het afgestemd raken op de stem van de Herder, op Jezus, betekent dat we ons niet door allerlei andere stemmen in verwarring moeten laten brengen. Wanneer we bijvoorbeeld teveel rekening met mensen gaan houden en steeds willen voldoen aan hun verwachtingen of niet durven afwijken van hun meningen, dan kunnen we innerlijke conflicten ervaren en daardoor de stem van de Herder niet goed meer horen. Wanneer de spreukendichter ons zegt dat vrees voor mensen een strik spant, dan betekent dat o.a. dat we moeten waken voor vrees voor afwijzing, kritiek of onbegrip, waardoor we onze kleur - het eigene van ons unieke leven - gaan inleveren. We verlangen dan misschien zo naar de bevestiging en goedkeuring van anderen, dat we in plaats van op God, meer en meer op mensen gaan zien. Het maakt ons afhankelijk van mensen die ons steeds weer kunnen teleurstellen en nooit voldoende tegemoet zullen komen. Het belemmert een gezonde, zelfstandige houding in het leven, en het belemmert een rustige basishouding waarbij we de stem van de Herder blijven verstaan zodat we ontdekken wat Zijn bedoeling is met ons leven

Door het leven gaan als zelfstandige 'schapen' een eigen koers gaan en tegelijkertijd openstaan voor betrokkenheid van andere mensen: dát is een balans die aandacht en vorming vraagt. Een balans tussen afhankelijkheid (bewust leven in relatie met anderen) en onafhankelijkheid (jezelf durven en kunnen zijn met een eigen verantwoordelijkheid t.o.v. God). Alleen wanneer we onszelf durven zijn, kunnen we ook kiezen voor samen-mens-zijn, voor betrokkenheid met de ander. Dat kunnen we ons kwetsbaar opstellen, vrijwillig en bewust, zonder onze eigen waarde en betekenis uit het oog te verliezen. Dan zijn we blij met de betekenis die anderen voor ons hebben en die wij voor hen mogen hebben. Dan is er geen sprake van ongezonde afhankelijkheid, waarbij vrees voor anderen ons gevoelsleven belemmert en ons sociaal gedrag verstoort, maar is er sprake van een gezonde afhankelijkheid: de vrijwillige keuze voor relaties zonder eigen identiteit, waarde en mening in te leveren.

Gebed

Machtige God en Vader, U weet dat ik mij gauw door de mening van anderen laat beïnvloeden en het moeilijk vindt een eigen standpunt in te nemen. Ik wil dan niet moeilijk doen en spanning oproepen. Help mij om eerlijk en vrijmoedig te zijn en op een tactische en vriendelijke manier duidelijk mijn visie weer te geven.

Dag 14

Onderken het gevaar van innerlijke verdeeldheid

'...Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de HEERE ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe...,' (Jeremia 9:23-24)

Niet alleen vrees voor mensen kan een rem zijn om geestelijk te groeien, ook innerlijke verdeeldheid, tweestrijd die we in ons hart kennen wanneer we bijvoorbeeld noodzakelijke stappen of keuzen moeten overdenken. In de Bijbel lezen we over verdeeldheid en het heeft geen zin dit in ons eigen leven te ontkennen. We mogen er juist op voorbereid zijn en standpunt innemen. In Jakobus 1:8 staat bijvoorbeeld dat als we innerlijk verdeeld zijn, we ook in onze levenswandel 'onstandvastig' zullen zijn: veranderlijk.

We zullen minder vaak innerlijk verdeeld zijn als we ervoor kiezen te vertrouwen op God in alle omstandigheden en ons vasthouden aan Zijn liefde en waarheid, aan Zijn Woord. Maar ook is het van belang om te kiezen voor een beter zicht op werkelijke waarden, op datgene wat wezenlijk is. Na Jakobus 1:8 volgt dan ook een voorbeeld hiervan:

'Maar laat de broeder die nederig is, zich beroemen op zijn hoge staat, en de rijke in zijn nederige staat, want hij zal als een bloem in het gras voorbijgaan,' (Jakobus 1:9-10).

Dit bijbelse voorbeeld maakt duidelijk dat ondanks beperkingen ' (maatschappelijk, qua scholing of welvaart) we voor God van waarde zijn. Voor God zijn uiterlijke welvaart en rijkdom niet doorslaggevend, want we zijn als een bloem die vergaat. Welke waarden geven ons leven diepgang en richting?

Denkend aan de woorden uit Jeremia 9:23 is het kennen van God bepalend voor de manier waarop wij kijken naar onszelf, naar medemensen en naar de nood van deze wereld. God wil ons leven richting geven en ons laten ontdekken hoe we kunnen leven. In hoeverre vertrouwen we op eigen wijsheid en laten we ons voorstaan op onze mogelijkheden? Of aanvaarden we wat God zegt in Zijn Woord dat het meest wezenlijke hierin bestaat dat we God kennen en groeien in de kennis van Hem?

Gebed

Heer in de hemel, ik verlang ernaar U beter te leren kennen zodat mijn manier van leven ook veranderd zal worden. Zegen mij vandaag in wat ik denk, zeg, doe en verlang.

Dag 15

God kennen als de levende, waarachtige en eeuwige

'De HEERE God is echter de Waarheid, Hij is de levende God, een eeuwig Koning...' (Jeremia 10:10).

In Jeremia 10 wordt geschetst hoe mensen tegenover de Here God vaak afgoden plaatsen: een denken dat Hem ontkent, Hem betwijfelt en vergeet. Een denken waarbij in plaats van in God, vertrouwen en houvast wordt uitgesproken in andere zaken. In vers 2 lezen we: *'U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren, en u niet ontstellen door de tekenen aan de hemel, omdat de heidenvolken zich daardoor ontstellen.'*

Waarna afgodsbeelden gehemeld worden: *'Ze zijn als een vogelverschrikker op een komkommerveld, want spreken kunnen ze niet. Ze moeten helemaal gedragen worden, want ze kunnen geen stap verzetten. Wees niet bevreesd voor hen, want kwaad kunnen ze niet doen, maar ook goeddoen is er bij hen niet bij,'* (vers 5). In vers 6 jubelt Jeremia het uit: *'Niemand, HEERE, is U gelijk, groot bent U en groot is Uw Naam in sterkte.'*

De oproep om ons niet te gewennen aan de weg der volken, aan de mensen die zonder God leven en hun vertrouwen uitspreken in 'tekenen aan de hemel' zoals horoscopen, en eigen religieuze visies, is niet overbodig. We worden als mens zo gauw door onze omgeving en allerlei meningen beïnvloed. Een grondige kennis van God als de eeuwige en levende, die Zich kenbaar gemaakt heeft in Jezus Christus, kan ons bewaren voor 'gewenning' aan geluiden en visies om ons heen die ons kunnen verwarren, waarbij we Hem uit het oog verliezen of waarbij ons beeld van Hem word vertroebeld en vervormd.

Tegenover alternatieve vormen van 'houvast' en godsbeleving, openbaart God Zich als de Enige en waarachtige. Hij is geen afgod, waarbij angst en leugen een rol spelen, maar Hij is de levende die het goede wil en rechtvaardig is. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Hem mogen we kennen en liefhebben.

Gebed

Dank U dat U de levende en enige God bent en dat ik U mag kennen en liefhebben.

Dag 16

Kiezen voor liefde is ook kiezen voor moeite

'Verblijd u in de hoop. Wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed. Wees deelgenoot in de noden van de heiligen. Leg u toe op de gastvrijheid. Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet,' (Romeinen 12:12-14).

Wanneer we Gods onvoorwaardelijke liefde hebben ontdekt, weten we dat God ernaar verlangt dat we in naam van Zijn liefde ook anderen liefhebben. Gevend en dienend. Maar dat is juist zo moeilijk omdat we van nature niet willen dienen, of ongemak en moeite willen riskeren. Houdt het beleven van relaties ook niet de bereidheid in om onszelf kwetsbaar op te stellen, om teleurstelling te incasseren, en de moed om bruggen te slaan naar anderen, waarbij we van te voren niet weten hoe de ander met onze bedoelingen zal omgaan? In relaties kunnen we ons niet afschermen voor betrokkenheid, voor verdriet en pijn, voor creatief meedenken en meeleven. Doen we dat wel, dan kiezen we niet voor liefde en oprechtheid maar voor oppervlakkigheid en afstand. Liefde gaat niet om het onvolkomene van de ander heen, maar wil juist helpen.

Toch mogen we ontdekken dat in gevende liefde ook een zegen ligt: we zullen gaan ontdekken dat God ons als lichtdragers gaat gebruiken, als brengers van hoop. Het feit dat we in onze houding kwetsbaar en levensecht willen zijn (we zijn immers ook mens) geeft dat mensen zich bij ons op hun gemak gaan voelen en zich durven uiten. In Romeinen 12:9 lezen we: *'Laat de liefde ongeveinsd zijn. Heb een afkeer van het kwade en houd vast aan het goede.'* Oprechte, niet gehuichelde liefde weet van het kwaad (ook in het menselijk hart en in relaties) maar is gehecht aan het goede en kiest ervoor dát te dienen, in de gezindheid van Jezus. Het kwade overwinnen door het goede... de liefde is hierbij een sleutel, maar bovenal een zelf geworteld willen zijn en blijven in Gods onvoorwaardelijke liefde. Alleen dán leren we liefhebben met Gods liefde.

Gebed

Help mij Heer om steeds weer bereid te zijn te kiezen voor het goede, voor oprechtheid en trouw, vooral in moeilijke relaties.

Dag 17

Proberen of vertrouwen?

'Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven,' (Galaten 2:20).

Toen we ons aan Christus toevertrouwden, plantte Hij nieuw leven in ons, leven dat van Hem afkomstig is en verband houdt met volledige toewijding aan Hem.

Dat vertrouwen in nieuw leven zal Zijn stempel drukken op ons dagelijks leven. Wij kunnen Christus in eigen kracht niet nabootsen – of door enorm ons best te doen om volgens Zijn geboden te leven – allen Hij kan en wil het in ons uitwerken, door Zijn Woord en Geest.

Het accent mag niet op ons proberen en ploeteren liggen maar op onze toewijding aan Jezus' werk in ons leven, door hier van harte gelovig en gehoorzaam op te reageren, omdat we Hem liefhebben en vertrouwen. Paulus vervolgt met te zeggen: *'Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de wet zou zijn, dan was Christus tevergeefs gestorven,' (vers 21).*

Vergeving van schuld en zonde werd mogelijk door Jezus' offer aan het kruis en Zijn nieuwe leven werd mogelijk door de overwinning over de dood en de komst van Zijn Geest.

De wet heeft ons met Gods heiligheid bekend gemaakt en bepaalt ons bij onze zonde, maar door de genade van Jezus Christus is verzoening en vernieuwing mogelijk geworden. Jezus wil nu met Zijn Geest 'de wet', een leven overeenkomstig Gods hart en bedoelingen, in ons uitwerken. Een belangrijke vraag is daarom of we vertrouwen in het verborgen werk van Gods Geest in ons leven en ons daarnaar uitstrekken of dat we in eigen kracht proberen Gods wil te volbrengen.

Gebed

Vader in de hemel, ik wil U vertrouwen voor groei en vrucht in mijn leven. Help mij krampachtigheid af te leggen, het hangt niet van mijn inspanningen af.

Dag 18

Bekneld tussen ideaal en werkelijkheid?

'...terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen,'
(Hebreeënen 12:2-3).

De grootste tragiek van de mens is misschien wel dat we weten wat het goede is maar niet in staat zijn om het te doen. Dat 'het goede doen' ons steeds weer bij de handen afbreekt wanneer we bijvoorbeeld denken aan ongeduld, liefdeloosheid, laksheid, egoïsme, en gespletenheid in ons verlangen, denken, voelen en willen.

Paulus kende deze strijd en wanneer we eerlijk zijn moeten we het hem nazeggen:

'...als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is,' (Romeinen 7:21-23).

Maar ook zijn antwoord - zijn kreet van hoop en uitzicht - mogen we nazeggen:

'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere,' (vers 24-25). Jezus alleen kan verlossen en uitzicht geven en in het daarop volgende hoofdstuk spreekt Paulus dan ook over het leven door de kracht van Gods Geest, de Geest die levend maakt en innerlijk kracht en overwinning kan geven.

Ideaal of praktijk? Jezus bevrijdt ons van de druk van het ideale en wil in de praktijk naast ons staan en ons helpen. Gods wil is als een volmaakte spiegel waaraan we ons leven mogen spiegelen, maar in de praktijk mogen we fouten maken, mits we deze ook willen herstellen en van Jezus willen leren voor de toekomst. Hij is onze Verlosser maar ook de Voleinder van ons geloof. Hij wil in dat leer- en vernieuwingsproces bij ons zijn en het goede in ons uitwerken. Daarom roept Hij op tot een leven van vertrouwen en groei, waarbij we ons willen laten leiden en volmaken door Hem.

Gebed

Dank U dat ik elke dag opnieuw mag bouwen op Uw nabijheid, kracht en leiding. Geef mij wijsheid in alles wat vandaag op mij zal afkomen.

Dag 19

God zien, ondanks...

'...en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren,' (Johannes 14:21).

Abel, Noach, Abraham en veel anderen: ze bleven op God en Zijn beloften zien, ook al waren er weerstanden die ze vanuit dat geloof moesten overwinnen. Het onzichtbare won het van het zichtbare, het eeuwige van het tijdelijke, Gods belofte oversteeg de menselijke twijfel. Ze wisten: God stond als de sprekende God aan het begin en Hij heeft als de Eeuwige ook het laatste woord.

In Lukas 16 spreekt Jezus over twee mannen (een rijke en een arme) die in de eeuwigheid heel anders schijnen te worden beoordeeld: de rijke ervoer kwelling en de arme (Lazarus) ervoer vrede en troost. Wanneer de rijke man uitroept dat zijn familie gewaarschuwd moet worden voor deze werkelijkheid, dan is het antwoord: *'...Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan,'* (vers 31). Uit de ernst van dit bijbelgedeelte blijkt dat God tijdens het leven op aarde tot mensen spreekt via Zijn woord en dat daarom verkondigers van Zijn Woord belangrijk zijn. God wil een sprekende God zijn - ook via ons leven - maar dan zullen we ons moeten blijven vastklampen aan Hem en Zijn Woord. Aan Zijn spreken tot ons.

Om als boodschapper voor andere mensen gebruikt te kunnen worden, is het noodzakelijk dat wij God zien, ook in verwarrende situaties. Dat we Hem horen spreken ongeacht allerlei andere geluiden in deze wereld. Dat we Hem volgen, dag in dag uit. Ditzelfde geldt voor onze ontmoeting met anderen die Hem nog niet kennen en vertrouwd gemaakt moeten worden met Zijn spreken. Via ons leven, onze houding en onze woorden, opdat zij geen verontschuldiging hebben tegenover een God voor wie wij allemaal moeten verschijnen.

Gebed

Heer geef dat ik U steeds met mijn geestelijke ogen zie, vooral als ik denk aan het leven van Uw Zoon. Help mij vandaag U en Uw woord lief te hebben. Dank U voor de belofte dat U zich dan ook wilt openbaren en steeds meer bekend wilt maken.

Dag 20

God danken, ondanks...

'...zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. Wees dan niet bezorgd over de dag van morgen...,' Mattheüs 6:33-34).

'Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. Want onze God is een verterend vuur,' (Hebreeën 12:28-29).

Bovenstaande verzen roepen op om God en Zijn koninkrijk de eerste plaats te geven in ons leven. Dat rijk is onwankelbaar! We mogen er deel vanuit maken wanneer we ons aan Gods liefde en vergeving in Jezus hebben vastgeklampt. We hoeven dankzij die liefde geen angst voor Hem te hebben. Wel moet er sprake zijn van ontzag want Gods rechtvaardigheid en heiligheid zijn ook feiten, evenals Zijn onwankelbaar Koninkrijk.

In onze wankelbare samenleving en wereld is Gods werkelijkheid een feit waaraan niet te tornen valt. Zijn koninkrijk is onwankelbaar. Dat geeft troost, vertrouwen en daadkracht. Maar ook reden voor dankbaarheid. Dankbaarheid die leidt tot een beschikbare houding, de bereidheid om in dienst van deze Koning en Zijn rijk te staan.

Wanneer we kijken naar alle onrust en verdriet in onze wereld dan kunnen we het zicht op Gods onwankelbare Koninkrijk gauw uit het oog verliezen en ons maken we ons zorgen wat een vertrouwende, dankbare houding in de weg staat. Dankbaarheid heeft daarom vooral te maken met de innerlijke zekerheid dat het God niet uit de hand loopt, dat Hij erbij is en dat Hij onwankelbaar is. Dat vertrouwen voorkomt wanhoop en een bedrukte levenswandel. Het besef dat God uiteindelijk het laatste woord heeft geeft dat we dankbaar vooruit kunnen zien. Ons leven is in Hem veilig en Hij belooft een toekomst waaraan niemand kan tornen.

Gebed

Dank U voor de belofte dat Uw Koninkrijk in al Zijn volheid zichtbaar zal worden en wij er nu al deel van mogen uitmaken.

Dag 21

In het begin was God...

'Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt, en u met de nieuwe mens bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft,' (Kolossenzen 3:9-10).

God schiep eerst het licht en toen pas de zon, maan en hemellichamen: lichtdragers die het ritme van dag en nacht aangeven. Hierbij is een parallel te trekken naar het geestelijk leven.

Als lichtdragers zijn ook wij afhankelijk van het licht, het licht dat we mogen opvangen en doorgeven.

Wanneer we stil worden voor God en ons laten beschijnen door Zijn licht, kan God ons toerusten voor de ontmoeting met de ander.

Er zijn voor de ander, begint allereerst met er willen zijn voor de Here God. Hij is het begin en: *'...in Hem leven en bewegen wij ons en bestaan wij...,' (Handelingen 17:28).*

Helmut Thielicke vatte het zeer beknopt en vragenderwijs samen in: 'Hoe de wereld begon'. Willen we beelddrager of mededinger van God zijn? Schepsel of concurrent-schepper? Hij benadrukt dat de grootheidswaan van de mens leidde tot vervreemding. We werden 'verloren zonen en dochters' (Lukas 15). Waar onze hoogmoed onze val werd, vernederde God Zich in het zenden van Zijn Zoon. Hij werd een roepende God: 'Mens, waar ben je?' Hij wil oprichten, herstellen, herscheppen.

Onze enige hoop is: onze arrogantie inleveren en als een 'arme van geest' te erkennen dat we God nodig hebben als Schepper, als Degene die aan het begin en het einde van alle dingen staat.

Dán kunnen we thuis komen - net als de verloren zoon - en zullen we ontdekken dat ons plaats bereid is door een Verlosser die ook ons op het oog heeft (Johannes 14:2-3).

Gebed

Eeuwige God en Vader, dank U dat U er altijd geweest bent en Uw plannen zult voltooien, ook met mijn leven.

Dag 22

God wil zich bekend maken

'Toen daalde de HEERE neer in een wolk, ging daar bij hem staan en riep de Naam van de HEERE uit. Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw' (Exodus 34:5-6).

'Met wie zou u Mij willen vergelijken, of aan wie ben Ik gelijk? zegt de Heilige,' (Jesaja 40:25).

In een ontmoeting met Mozes zegt God wie Hij voor Zijn volk, voor de mensen die bij Hem willen horen, is; Allereerst geeft God aan wie Hij is in Zijn grootheid: HERE God (in het Hebreeuws: Jahweh Elohim) en daarna geeft hij aan op welke wijze Hij met ons wil omgaan: barmhartig, genadig, lankmoedig, in goedheid en trouw. Woorden die wijzen op kenmerken van Gods wezen en ons uitnodigen om met deze God kennis te maken. Om ons aan Hem gewonnen te geven en open te staan voor Zijn betekenis.

HERE God

God bepaalt ons allereerst bij Zijn grootheid. HERE (Jahweh) komt wel 6828 maal voor in het Oude Testament. Voor de Joden is deze Naam zo heilig en kostbaar dat ze over 'de Naam' of over 'Here' (in het Hebreeuws: Adonai) spreken, waarbij gedacht wordt aan Gods autoriteit, gezag en kracht. En als ze de Naam opschrijven gebruiken ze vier lettertekens, JHWH, 'de naam met vier letters. Deze Naam maakt duidelijk dat God ver boven ons verheven is. Hij is de Heilige en de Eeuwige.

De Naam HERE betekent: 'Ik ben' of 'Ik zal zijn die Ik zijn zal'.

In Exodus 3:14 staat: *'IK BEN, DIE IK BEN.'* In andere bijbelgedeelten wordt het ook benadrukt: de God die was, is, en zal zijn. Als de 'Ik ben' geeft Hij de belofte dat Hij altijd de Nabije zal zijn, Hij is de Onveranderlijke en degene die verleden, heden en toekomst in handen heeft. Die aan het begin en einde van ons leven staat.

De naam God (Elohim) komt in de Bijbel allereerst ter sprake: God als de almachtige Schepper. Het bijbelboek Genesis begint ermee: *'In het begin schiep God de hemel en de aarde.'* Steeds weer lezen we in de Bijbel over Gods machtige, ondoorgroondelijke daden als Schepper. Niet alleen van het grote heelal maar ook van de mens. De mens die zo belangrijk voor Hem is dat Hij een verbond wil aangaan, een relatie van liefde, toewijding en verbondenheid. Daarom openbaart God Zich niet alleen als een Schepper, maar ook als HERE, als 'Ik ben', als de Nabije die persoonlijk bij ons betrokken wil zijn. Hij riep mensen bij de naam, heel persoonlijk. In het Oude Testament lezen we bijvoorbeeld hoe God: Adam en Eva, Abraham, Izak en Jakob, Mozes, de profeten en vele anderen bij name roept. Nog steeds wil Hij een persoonlijk God zijn.

Gebed

Machtige God, dank U voor Uw ondoorgroondelijke grootheid. Het is een voorrecht dat ik tot U mag komen.

Dag 23

Ver weg en dichtbij

'Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelde en nederige van geest...,' (Jesaja 57:15).

Dit vers is zo bijzonder omdat het twee waarheden belicht: allereerst is het waar dat God heilig is en boven ons verheven. Daarnaast wil God in ons leven werkzaam zijn en 'woning' maken. In een hart dat niet hoogmoedig en eigenwijs los van Hem eigen wegen bedenkt en gaat, maar Hem erkent en liefheeft.

God gaf Zijn liefde

Omdat veel mensen het zicht op God kwijt zijn, ook door allerlei verkeerde voorstellingen van Hem, heeft God Zijn Zoon gezonden om onder ons te wonen. Jezus heeft ons het hart en de bedoeling van Zijn Vader laten zien. Jezus toonde het gezicht van Zijn Vader, Zijn liefde en Zijn heiligheid. Nog steeds is God onze Schepper en wil Hij een verbondsgod zijn. Als de HERE God wil Hij ons leven ordenen en richting geven. Maar om Zijn hand te vertrouwen moeten we éérs Zijn liefde gaan vertrouwen. Liefde die zicht geeft op al die andere omschrijvingen die God van Hemzelf geeft: op Zijn barmhartigheid, genade, goedheid, geduld en trouw.

Liefde vraagt om een antwoord

Jezus riep tijdens Zijn leven op tot bekering, tot de innerlijke overtuiging dat we zonder God op een doodlopende weg zijn. Hij riep: *'...Ik ben de weg, de waarheid en het leven...'* (Johannes 14:6). Jezus maakte duidelijk dat Hij de weg is naar de hemelse Vader en dat dit een weg ten leven is. Hij riep op tot vertrouwen in Zijn herstellende werk. Herstel wat betreft ons falen in het verleden, maar ook in het heden. Omdat Hij onze schuld op Zich genomen heeft mogen we steeds weer vrijmoedig tot Hem komen en Hem ons tekort en onze schuld belijden. Wanneer Petrus Jezus onder invloed van allerlei angstige gevoelens verloochend heeft, stelt Jezus hem op een zeker moment maar één vraag: Petrus, heb je Mij lief? Dat is voor Hem het meest bepalend. Niet of we volmaakt zijn, maar of we herstel zoeken en Hem opnieuw willen liefhebben. Of we willen groeien in het leren kennen van Hem en Zijn Vader. Alleen wanneer we meer zicht krijgen op wie God voor ons wil zijn, zullen we ook verlangen naar een leven met Hem, inclusief veranderingen die dit met zich mee kunnen brengen. Liefde is dan de bron voor groei en verandering.

Gebed

Genadige God, ik wil U loven om het feit dat ik Uw liefde mag beantwoorden en dat Uw Zoon dit mogelijk maakte.

Dag 24

Bewogenheid

'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven,' (Mattheüs 11:28).

In het eerste bijbelboek lezen we hoe God de mens schiep: man en vrouw. Twee personen die zich mochten spiegelen aan hun Schepper. Mensen die in hun manier van leven en handelen zouden laten merken aan wie ze toebehoorden: aan God, hun Schepper en aan de HERE, de verbondsgod die verlangt naar een persoonlijke verhouding, gefundeerd op liefde, toewijding en trouw. Als HERE God wil Hij hen leiden en Zijn Naam aan hun leven verbinden. Hij wil nabij zijn als de 'Ik ben', als de God die erbij is. In Jesaja 43:2 zegt God het heel beeldend: *'Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken.'*

God wil ons beschermen in een gebroken wereld. Waarom? Omdat God Zich bekend maakt als degene die 'barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw' is.

Barmhartig

Wat betekent dit woord nu precies? In het woordenboek staat: medelijdend, mededogend en daarbij wordt verwezen naar zeven werken van barmhartigheid die vroeger vaak genoemd werden, waarbij zes ontleend zijn aan Mattheüs 25:35-36. De hongerigen voeden; de dorstigen te drinken geven; de vreemdeling herbergen; de naakten kleden; de zieken en de gevangenen bezoeken. De zevende, hieraan toegevoegd, is de doden begraven.

Het Hebreeuwse woord voor barmhartigheid (*rèchem*) wijst op hartelijke betrokkenheid bij degene die hulp nodig heeft. Het woord geeft de verzorging en liefkozing van een moeder voor haar baby weer, al voor de geboorte. *Rèchem* betekent letterlijk moederschoot en heeft te maken met 'hart hebben voor' mensen, en hen helpen om geborgenheid te ervaren. Het betekent in bewogenheid en ontferming de ander nabij zijn en steunen.

In de Bijbel lezen we herhaaldelijk dat God vol ontferming naar Zijn volk en de wereld omziet.

Ondanks alle ontrouw, rebellie en eigzinnigheid, gaat Gods hart uit naar Zijn schepping en naar ons als mensen. Al doen we Hem verdriet en onrecht, toch blijft Hij in liefde bewogen. Hij wil niet dat we verloren gaan en ons voortdurend bezeren aan al het verkeerde in deze wereld, in onszelf en in elkaar.

In het Oude Testament lezen we voortdurend dat God spreekt over een Verlosser, iemand die als een goede, rechtvaardige Herder de verdwaalde mensenkinderen tot Zich zal roepen. In Naam van God.

In het Nieuwe Testament lezen we dat Jezus als Verlosser geboren wordt en als Herder Zijn opdracht aanvaardt. Hij was bereid om vanuit diezelfde bewogenheid en barmhartigheid mens te worden, één van ons. Ook Hij ondergaat allerlei moeite en pijn die met onze wereld verband houdt, alleen Hij blijft trouw aan Zijn Vader. Doordat Hij niet faalt, kan Hij plaatsvervangend al onze schuld op Zich nemen. Hij maakt de weg tot Zijn Vader vrij.

Gebed

Here God, leer mij wat bewogenheid inhoudt en geef dat ik opensta voor deze vrucht van Uw Geest.

Dag 25

Jezus' kloppende hart

'Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben,' (Mattheüs 9:36).

'...maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft,' (Efeze 4:32).

In Mattheüs lezen we dat Jezus de dorpen langstrekt en het Evangelie verkondigt. Als Hij de mensen ziet is Hij 'met ontferming over hen bewogen' omdat ze als schapen zonder herder voortgejaagd worden en vermoeid zijn. Ook Zijn hart gaat naar mensen uit en Hij vertelt ze over de liefde van Zijn Vader. Hij roept op tot vertrouwen in Hem. Zo gebruikt Hij veel voorbeelden, ook het verhaal van een vader die op de uitkijk staat in het vertrouwen dat zijn zoon zal terugkomen, nadat hij zijn vader verlaten heeft en elk contact bewust heeft verbroken. Als die zoon tot inkeer komt en oprecht spijt heeft van zijn dwarsheid en verkeerde handelen, dan loopt zijn vader hem tegemoet! Jezus maakt duidelijk dat God rebelle en ontrouw niet wegpoetst maar toch het herstel wil. Zijn hart is gericht op verzoening en vernieuwing!

We kunnen bewogenheid daarom ook wel beweging vanuit het hart noemen. Een hart dat aangeraakt is door liefde en mogelijkheden voor herstel zoekt. In Johannes 3:16 staat dat God zijn Zoon gaf omdat Hij de wereld liefhad... Hij wilde haar redding. Hij is ondanks alle opstandigheid van mensen blijven houden en wil niet dat ze verloren gaan maar weer 'thuis' komen, zodat ze zich veilig en geborgen weten bij de Vader. Jesaja 49:15 geeft een schets van de Hemelse Vader maar dan vooral in moederlijke vorm: *'Kan een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind van haar schoot? Zelfs al zouden die het vergeten, ik zal u niet vergeten.'*

Onzelf laten aanraken

Wanneer we Gods hart ontdekken en ons erdoor willen laten aanraken, dan zullen wij meer bewogen mensen worden. Dan leren we naar mensen te kijken met Gods ogen. Jezus riep ons hiertoe op. *'Wees dan barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is,' (Lukas 6:36).* Bewogenheid is immers meer dan een gevoel. Het is ook een keuze om naar de nood en behoeften van anderen te willen kijken. Om te willen luisteren en te willen voelen. Om in beweging te willen komen. Gewoon in de dagelijkse ontmoeting met mensen en in het verband van het werk dat we doen. Bewogenheid is een vrucht die God wil bewerken. Daarom is het regelmatig stil worden voor Hem - de Bijbel noemt het bidden - van groot belang. Vanuit die houding kunnen we van Hem leren en ontvangen. De vrucht van bewogenheid mag geleidelijk aan groeien en rijpen. De vraag is in hoeverre wij ervoor open staan.

Gebed

Here God, ik wil mij meer en meer spiegelen aan Uw genade en vergeving, ook in de ontmoeting met mensen vandaag.

Dag 26

Genade: geschenk van vergeving

Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn,' (Romeinen 5:7-9)

Wanneer Gods eigenschappen ter sprake komen, worden Zijn barmhartigheid en genade vaak in één adem genoemd. Juist omdat Gods hart naar ons uitgaat en Hij ons wil herstellen in onze relatie tot Hem en elkaar, wil Hij ook genadig zijn. Genade is voor velen een vertrouwd begrip, maar wat betekent het nu? Het Griekse woord 'genade' hangt samen met het begrip vreugde of blijdschap. Genade heeft dus met blijdschap te maken. Het is belangrijk voor onderlinge relaties. 'Genadig' met elkaar omgaan spreekt van een houding waarin je op elkaar gericht bent en over en weer voor elkaar het goede zoekt. Je bent dan mild voor de ander, wil de ander vergeven en tegemoetkomen.

Genade: onverdiende vrijspraak

Genade wil ook zeggen dat God ons wil vergeven. Hij wil herstellen en ons nieuwe waarde en hoop aanreiken. Als rechtvaardige God weet Hij dat we tekort schieten en 'zondig' zijn: beperkt, fouten makend, niet gericht op God en mensen. Toch wil God vergeven en ons een andere gerichtheid leren. Hij biedt in de Persoon van Zijn Zoon Jezus Christus een mogelijkheid tot herstel aan. Jezus nam in onze plaats alle zonde, ontrouw en rebellie op zich, inclusief alle gevolgen daarvan zoals vijandschap, onrecht en dood. Hij droeg de schuld zodat God ons dankzij Hem genade kan geven, vrijspraak. En omdat Jezus uit de dood opstond, weten we dat God dit offer heeft aanvaard. Genade is mogelijk geworden, voor iedereen die dit gelooft. Genade betekent dus onverdiende vrijspraak en staat tegenover eigen verdienste. Genade is een geschenk van God dat om aanvaarding vraagt.

Gebed

Genadige God en Vader, opnieuw wil ik U danken voor het geschenk van vergeving.

Dag 27

Genade vraagt erkenning

'Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus,' (Romeinen 3:23-24).

Wanneer we genade willen ontvangen, spreekt de Bijbel over de noodzakelijke erkenning van schuld. Willen wij erkennen dat we Gods vergeving niet kunnen verdienen door bijvoorbeeld zo goed mogelijk te leven en ons best te doen? Beseffen we dat we met onze schuld tot God moeten komen, het Hem moeten belijden en ons vertrouwen uitspreken in Jezus' bemiddelende offer? Jezus sprak hier vaak over tijdens Zijn leven op aarde. In Lukas 18:9-14 spreekt Jezus bijvoorbeeld over een tollenaar (die een slechte reputatie had) en een Farizeeër die als 'vroom' bekend stond. Beiden bidden. De laatste bidt: *'...O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit. En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere...'*

Jezus: de toegang tot Gods genade

Zoals de tollenaar gerechtvaardigd terugkeerde en een nieuwe start kon maken, zo geldt dit voor iedere gelovige. Genade is méér dan vergeving. Het maakt verder leven met God mogelijk. Hij onttrekt Zich niet aan ons leven, maar belooft Zijn nabijheid en zegen. Een voorbeeld: toen Paulus van een tegenstander van God een volgeling van Jezus werd, veranderde er veel in zijn leven. Hij leerde schuld en schaamte inleveren en ontving vertrouwen voor een nieuwe richting en toekomst. Voor Paulus werd genade niet alleen een open deur naar de toekomst maar een werkzame kracht die hem hielp om tot een nieuwe invulling van zijn leven te komen.

Hij spreekt er o.a. over in 1 Korinthe 15:9-10: *'Ik immers ben de minste van de apostelen, die niet waard ben een apostel genoemd te worden, omdat ik de gemeente van God vervolgd heb. Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest...'*

De genade was niet tevergeefs geweest... Paulus had er in geloof uit geleefd en God bevestigde het in zijn leven en werk. Wij mogen ons bemoedigd weten door dit getuigenis en ook voor onszelf uitspreken: *'door de genade van God ben ik wat ik ben!'*

Gebed

Dank U voor de vernieuwende kracht van Uw genade, elke dag weer.

Dag 28

Gods liefde geeft nooit op

'...maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen,' (2 Petrus 3:9).

Van God wordt gezegd dat Hij lankmoedig is. Een oud woord voor geduld, voor niet opgevend goedheid en liefde. Sommigen omschrijven lankmoedigheid dan ook wel met 'lang van moed' zijn, volhardend en aanhoudend, het vertrouwen in een goede uitkomst niet opgevend.

Het bijbelboek Jona is een bijzondere illustratie van Gods lankmoedigheid. God toont dit geduld niet op een passieve manier, maar door heel concreet te handelen. Hij wil in geduld de zondige stad Ninevé redden. Wel moeten de mensen van deze stad dan schuld erkennen en Zijn genade willen zoeken en aangrijpen. God roept Jona, één van Zijn profeten, om namens Hem naar Ninevé te gaan en de mensen op te roepen zich tot God te bekeren. Jona wil Gods verlangen echter niet begrijpen, hij is het er zelfs mee oneens. Hij weet dat God vergevend en lankmoedig is en dit misgunt hij zijn vijanden. Het waren slechte mensen die veel onrecht hadden aangericht. De verontwaardiging daarover is voor hem bepalend.

Jona zit met een conflict: als profeet van God moet Hij Hem wel vertegenwoordigen. Aan de andere kant wil hij nu niet op Gods stem reageren, Hij kan het niet, omdat hij moeite heeft met wie God is: barmhartig en genadig, lankmoedig, goedertieren en trouw. Het geeft hem innerlijk zoveel spanning dat hij besluit voor God te vluchten. Als profeet van God kan hij op dat moment met het wezen van God niet uit de voeten. Hij komt innerlijk in botsing met Gods verlangen om te vergeven wanneer mensen tot inkeer en berouw komen. Hij begrijpt Gods verlangen niet om in mildheid en geduld mensen op een nieuwe weg te zetten. Een weg die goed is en uitzicht geeft. Hij misgunt het de mensen in Ninevé omdat hun slechtheid zo groot is.

God vindt een weg om Jona tot inkeer te brengen, al gaat het via moeite, verdriet en wanhoop. Jona moet ontdekken dat vluchten geen enkele zin heeft. Hij loopt vast in zijn vluchtwegen, totdat hij alleen maar de dood als uitkomst ziet. Maar zelfs de dood maakt vluchten onmogelijk. Wanneer Jona over boord is gegooid, het water in, zendt God een vis. Hij zorgt voor behoud en maakt Jona duidelijk dat hij zijn God weer moet willen ontmoeten, eerlijk en oprecht. En als Jona ontdekt hoe geduldig God met hem was, komt er ruimte in zijn hart voor andere mensen. Dus ook voor de mensen die in Ninevé woonden.

Gods lankmoedigheid blijft mensen in geduld en trouw vasthouden. Het is niet opgevend liefde. Gods lankmoedigheid geeft ons ruimte om te groeien in liefde, waarheid en toewijding. Toewijding aan God en andere mensen.

Gebed

Heer, ik belijd U mijn ongeduld. Help mij vandaag om in geduld met mensen en omstandigheden om te gaan waarbij ik U voor ogen houd.

Dag 29

Gods goedheid is onverwoestbaar

'Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest,' (Titus 3:4-5).

Van God wordt gezegd dat Hij 'groot van goedertierenheid' is. De toevoeging 'groot' onderstreept nog eens het feit dat Hij goed is. Dat Zijn goedheid volledig en onbegrensd is. Dat deze onoverwinnelijk is, sterker dan al het kwaad. Het is voor ons moeilijk te bevatten omdat we naast het goede ook de verwoestende macht van het kwaad kennen. Kwaad wat ogenschijnlijk vaak wint. Kwaad in de vorm van onrecht, machtsspelletjes en manipulerende invloeden, kwaad in de vorm van egoïsme, lafheid, onverschilligheid en eigenzinnigheid.

Eeuwige goedheid

God noemt zich HERE God, de almachtige, rechtvaardige Schepper die tegelijkertijd een God van trouw is die ons in alles nabij wil zijn. Hij is de Eeuwige die onze beperkte, tijdelijke wereld overziet en overstijgt. Hij is in staat om uiteindelijk al het krom- en scheefgegroeide recht te trekken. Om al het kwaad te breken in zijn kern: een verbroken relatie met Hem. Hij sprak niet alleen over goedheid, maar toonde deze heel concreet toen Hij Zijn Zoon zond, de mogelijkheid tot verzoening. Gods rechtvaardige goedheid werd ook zichtbaar toen Hij Jezus liet opstaan uit de dood. God maakte duidelijk dat het leven sterker is dan de dood, dat liefde vijandschap overwint en dat het licht sterker is dan de duisternis. Hij liet zien dat goedheid een grotere kracht is dan het kwaad en dat eens - als alles tot voltooiing gebracht wordt - de aarde vol zal zijn van Gods goedheid.

Gods goedheid betwijfelen

Toen Gods tegenstander, satan, Adam en Eva influisterde dat het 'als God zijn' nog meer zou gaan opleveren, zaaide hij twijfel over Gods goedheid en woorden. Zou deze God inderdaad iets achterhouden? Adam en Eva grepen in twijfel en ongehoorzaamheid naar de verboden vrucht, ervan uitgaand dat het iets extra's zou geven. Hun wantrouwen en opstandigheid hadden echter een breuk veroorzaakt tussen een goede God en mensen die voortaan los van Hem wilden leven. Een breuk die doorwerkte in allerlei menselijke verhoudingen omdat ze opeens onderlinge rivaliteit kenden, innerlijke onzekerheid en angst waardoor ze elkaar als een bedreiging ervoeren. Hun oorspronkelijke bestemming was: beelddrager zijn, en niet 'als God zijn'. Juist in die bestemming lag er vreugde, bescherming en verbondenheid. Verbondenheid met God en elkaar.

Ons spiegelen aan Gods goedheid

Wanneer wij ons als beelddragere van God willen spiegelen aan ons Schepper en hemelse Vader, dan omvat dit ook dat we tegenover het kwade het goede willen stellen. In Galaten 6:9 lezen we: *'En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven.'* En in Romeinen 12:21 staat: *'Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.'*

Gebed

Vader in de hemel, U zegt dat goedheid een vrucht van Uw Geest is. Ik wil U vertrouwen voor de uitwerking ervan in mijn leven, mijn relaties en activiteiten.

Dag 30

Gods trouw draagt dag in dag uit

'Heere, Ú bent ons een toevlucht geweest van generatie op generatie. Al vóór de bergen geboren waren en U de aarde en de wereld voortgebracht had, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God,' (Psalm 90:1-2).

Door de hele Bijbel heen klinkt een lofzang op Gods trouw. Trouw die verder leven mogelijk maakt en trouw die 'vertrouwen' mogelijk maakt. Vertrouwen in een God die Zijn hand niet van ons leven aftrekt maar ons juist Zijn hand toesteeckt. De Bijbel schetst God als een eeuwig trouwe Heer die het einddoel voor ogen heeft en belooft alles - inclusief de menselijke geschiedenis - tot een goed einde te brengen. Mozes die het volk Israël uit het land Egypte mocht leiden, begreep iets van die trouw. Trouw betekent toewijding aan standvastige, oprechte verbondenheid, gehechtheid aan elkaar waarbij je er voor de ander wilt zijn.

God beloofde trouw aan de mens. Hij maakte Zich kenbaar als een God van trouw die een verbond wilde aangaan op basis van volledige oprechtheid en toewijding. In Zijn omgang met Zijn volk Israël vergelijkt Hij Zichzelf met een Bruidegom die van Zijn volk houdt als een geliefde bruid. Zelfs wanneer deze bruid ontrouw is, gaat Gods hart naar haar uit. Hij wil nabij zijn, roept op tot inkeer en berouw, tot herstel en nieuwe liefde. Hij wil niet verlaten en afwezig zijn, maar moet zich wel terugtrekken wanneer Zijn volk Hem verlaat. *'Zij hebben trouweloos gehandeld tegen de HEERE...,'* (Hosea 5:7). Door moeite heen probeert God steeds weer door verharde, afgeweken harten door te dringen en op te roepen tot vernieuwde liefde: *'Want Ik vind vreugde in goedertierenheid en niet in offer, in kennis van God meer dan in brandoffers!'* (Hosea 6:6). God wil gekend worden en verlangt naar liefde die Zijn liefde beantwoordt.

In het Nieuwe Testament vergelijkt Jezus Zich namens God ook met een Bruidegom. Als Bruidegom was Hij bereid de ontrouw en schuld van alle mensen op Zich te nemen en de weg voor herstel vrij te maken. Hij roept op tot vergeving en biedt feestkleding aan. Hij wil ons als een reine Bruid bij Zijn Vader brengen. Hij wil dat we delen in de liefde die de Vader en de Zoon verbindt. Jezus besluit Zijn gebed in Johannes 17 dan ook met de woorden: *'En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen.'* Jezus heeft eeuwige trouw en verbondenheid mogelijk maakt. Gods trouw kunnen we daarom niet los zien van Jezus. Juist in Jezus bereikt Gods trouw een hoogtepunt. Het toonde trouw door lijden heen: Zijn Zoon wilde de onderste weg gaan om ons te kunnen herstellen in onze oorspronkelijke waarde.

Gebed

Here God, ik ben mij bewust dat juist ook trouw een wegwijzer is naar U. Help mij in liefde, trouw en zorg met anderen om te gaan.

Dag 31

God kent geen begin en einde

'Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat, zal Die van Mij getuigen,' (Johannes 15:26).

God zegt van Zichzelf dat Hij in eeuwigheid woont. Hij is: 'voor eeuwig en altijd,' (Psalm 48:15) en 'van eeuwigheid tot eeuwigheid,' (Psalm 90:2). Met andere woorden: God is ontheven aan de tijd en kent geen begin of einde. Het is voor ons niet te begrijpen of te bevatten. Wij zijn wèl aan tijd gebonden en kennen de gevolgen ervan. Wat een paar uur geleden plaats vond is al 'verleden tijd' en de dag van morgen is nog 'toekomstige tijd'. Ook kennen we de gevolgen van verval onder invloed van de tijd: bloemen verwelken, gebouwen vervallen en ons lichaam verouderd. Alles is beperkt en aan slijtage en verval onderhevig.

Eeuwigheid: duur zonder begin of einde. En om het nog onbegrijpelijker te maken spreekt de Bijbel over eeuwigheid in meervoudsvorm: eeuwigheden. Je zou kunnen zeggen de eeuwigheid vóór onze tijd en de eeuwigheid achter onze tijd. Onze tijd is een heel klein onderdeelje van een veel groter iets: van een bestaan zonder begin en einde.

God, de Eeuwige

God noemt Zich de Eeuwige en stuurde Zijn Zoon - ook de Eeuwige genoemd - om onder ons te wonen. Hij wilde één van ons worden en delen in de beperkingen en grenzen van onze tijd. Hij begon Zijn leven als een kleine baby en stierf aan een kruis. Hij kende vermoeidheid, honger, menselijke emoties en ervaringen. Hij deelde in al onze noden om ons zo te kunnen helpen. Hij ervoer angst en de pijn van lijden en dood, om ons door die donkere nacht heen te kunnen leiden naar het licht. Naar de belofte van herstel en een eeuwig leven. Hij probeerde tijdens Zijn leven op aarde ons steeds te bepalen bij het Koninkrijk van Zijn Vader die als de Eeuwige het laatste woord heeft en nodigt ons uit om open te staan voor de gave van het eeuwig leven, voor een toekomst in het Vaderhuis van God. Wie in Hem zijn vertrouwen uitspreekt, zal in eeuwigheid niet sterven, (Johannes 11:26).

Eeuwige Trooster

Jezus had niet alleen onze eeuwig bestemming op het oog, maar ook ons leven nu. Als Hij naar Zijn Vader teruggaat spreekt Hij over de komst van de Heilige Geest, de Geest van Hem, die als een Trooster en Leidsman bij ons zal zijn tot in eeuwigheid (Johannes 14:16).

Zijn Geest wil ons helpen niet vast te lopen in onze grenzen en beperkingen, maar ons open en ziende ogen geven voor Gods eeuwigheid. Voor Zijn beloften met ons leven en met deze wereld. Jezus heeft onze geschiedenis aangeraakt toen Hij onder ons woonde en door Zijn Geest is Hij nog steeds aanwezig. In Hebrreeën 13 lezen we: *'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.'* Hij zal ons niet verlaten. Hij bereidt alles voor met het oog op hereniging met Hem. In die tussentijd roept Hij ons op om niet bevreesd te zijn omdat Hij de eerste en de laatste is. Hij is de levende. In Openbaring 1:18 staat: *'...Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.'*

Gebod

Machtige Schepper en Vader, dank U voor de hoop van het Evangelie dat U ons eeuwig leven geeft, een leven in verbondenheid met U. Nu en in de toekomst van U.